

Βιταντος Συνεδρίασις

ὅπ'ἀρ.Ι τῆς 31ης Μαρτίου 1951

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 31ην Μαρτίου 1951 ἡμέραν Σάββατον καὶ ἄραν 6ην μ.μ. συνήλθον καθ'ὀψόδειξιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ κ.Γ.Σωφρονόπουλου Προέδρου τοῦ Δ.Σ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ραδιοφωνίας καὶ ἐν τοῖς Γραφεῖσι αὐτοῦ (Γενική Δ/σις Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων-Πειραιῶς Ι) οἱ κάτωθι :

Παρόντων οἱ κ.κ.

Σωφρονόπουλος Γ. Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Β.Ι.Ρ.
Χατζηδάκης Νομικός Σύμβουλος Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν
Κουρουσδπουλος " " " "
Τσιγάντες Χ. Γενικός Διευθυντής Β.Ι.Ρ.
Κασιῦρος Νικ. Νομικός Σύμβουλος Β.Ι.Ρ.
Βανάλης Γ.Δ.Δ.Α.
Κατσερόγλης Προϊστάμενος Ὑππρ.Μεσογγυήσεων Γεν.Λογ/οῦ
Μπέττιος Ἰ. Γενικός Δ/ντής Δ/σεως Τύπου
Νίκοις Σ. Γεν.Δ/ντής Ὑπ. Τηλεπικοινωνιῶν Ὑπουργ. ΤΤΤ
Σταμπολιτῆς Γ. Διευθυντής Γ.Δ.Δ.Α.
Σιφναῖος Π. Τέως Γεν. Δ/ντής Β.Ι.Ρ.
Μεϊντάνης Γ. Νομικός Σύμβουλος Β.Ι.Ρ.
Χρέη Γραμματεῖς ἐξετέλεσαν ὁ κ.Α.Μαργαρίτης, Γραμματεὺς τοῦ Δ.Σ. Β.Ι.Ρ.

Ὁ κ.Πρόεδρος κηρύσσει τὴν ἐναρξιν τῆς συστάσεως.

Ὁ κ.Πρόεδρος λαβὼν τὸν λόγον εὐχαριστεῖ τοὺς παρισταμένους διὰ τὴν προθυμίαν των εἰς τὸ νὰ παρατοῦν εἰς αὐτὴν τὴν ἔκτακτον σύσκεψιν ἣτις συνέσχεται καθ'ἐπιθυμίαν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὅτις τὸν παρεκάλεσαν ὅπως προεδρεύσῃ ταύτης, ὅπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Β.Ι.Ρ.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ.Πρόεδρος γνωρίζει πρὸς τοὺς κ.κ. παρισταμένους ὅτι σκοπὸς τῆς συστάσεως ταύτης εἶναι νὰ ἐξευρεθῇ ὁ καλύτερος τρόπος ὑπερασπίσεως κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐκκεκρούσης δίκης Δημοσίου καὶ ΑΣΡΕ ἐνώπιον τοῦ Ἐκτελείου Ἀθηνῶν.

Μετά ταῦτα ὁ κ. Πρόεδρος ἀναγιγνώσκει ἀντίγραφον τοῦ ὅπ'ἀριθ. 102794/29.3.51 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν, Γενική Δ/σις Τηλεπικοινωνιῶν, ἀπευθυνόμενον πρὸς τὴν Προεδρείαν τῆς Κυβερνήσεως Γενική Διεύθυνσις Τύπου, ὃ ἔχει ὡς κάτωθι :

Ἐἰς ἀπάντησιν τοῦ ὅπ'ἀριθ. 4142 ἐ.δ. ὑμετέρου ἐγγράφου, ἀρῶν-τος τὸ περιεχόμενον ὑπομνήματος ἐπιδοθέντος ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Γερμανοῦ Γ.Μοξένου ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν Ραδιοφωνικῶν ἑτημάτων, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γῶσιν ὑμῶν τὰ ἑξῆς :

Ι. Ἐν πρώτοις ἐπληροφόρηθημεν ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ραδιοφωνίας ὅτι ὑπόμνημα καὶ παρατηρήσεις καὶ προτάσεις ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ραδιοφωνίας ἀπευθύνθησαν εἰς τὸ ἑμμέτερον Ὑπουργεῖον

ἀπὸ τῆς 24ης Νοεμβρίου κ.έ. ἐπιδιώκουσαι τὸν αὐτὸν ὄν καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Γερμανοῦ Γενικοῦ Προξένου σκοποῦ, ὑπὸ τῆς λεγομένης "Ἀνευρόμου Ἑλληνικῆς Ραδιοφωνικῆς Ἐταιρίας (Α.Ε.Ρ.Ε.), περιλαμβανόμενα πλῆθος ἀνακριθειῶν καὶ ἀσυναρτησιῶν. Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο ὄν ἐκμοινοποιήθη μέχρι τοῦδε εἰς τὸ ἡμέτερον Ἰγουργεῖον ὡς ἀσκόιν συναρμοδιότητα κατὰ πάντα δὲ ἀρμόδιον εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ τεχνικὰ ἐν γένει ραδιοφωνικὰ ζητήματα, ἐνῶ ὡς ἐπιπροσφύθημεν κατὰ τὴν ἀντικείμενον ἡμιεπιρῶμεν συζητήσεων, μετὰ τὸν βάσιμον κίνδυνον νὰ διαμορφωθῶσιν πεπλανημένοι ἐτυπώσεις σχετικῶς μετὰ τὴν πραγματικὴν θέσιν τοῦ ραδιοφωνικοῦ ζητήματος καὶ τὴν βασιμότητα τῶν προβαλλομένων γεγονότων καὶ ἐπιχειρημάτων. -

2. Ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Γερμανίας ἡ ἡμέτερα γνώμη εἶναι ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ κατηγορηματικὴ καὶ ἀπερίφραστος ἀπάντησις ὅτι εἰς ὅ,τι μὲν ἀφορᾷ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ἑθνικῆς Ραδιοφωνίας τὸ ζήτημα εἶναι ὁριστικῶς ἀκαλυμένον διὰ τοῦ ὄνο τῆς Συντακτικῆς Πράξεως 28^{ης} Ἀπριλίου 1945 νομοθετηθέντος αὐτῆς ὡς Ἑθνικῆς ἐπιχειρήσεως διοικητικῆς ὁμοιογενείας τοῦ "Ἑθνικοῦ Ἰνστιτούτου Ραδιοφωνίας", τὸν τύπον αὐτοῦ τῆς ὀργανώσεως προσαρμοζομένου πρὸς τὰ βασύτατα Ἑθνικὴν καὶ μορφωτικὴν ἀποστολὴν τῆς Ραδιοφωνίας καὶ συνῶν ὡς ἐπὶ τὴν μέριμναν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δημοσίου συμφέροντος πρὸς τὴν ἀνάγκην οἰκονομικῆς αὐτονομίας ἐν τῇ κύκλῳ τῶν ἰδιαίτουσιν ὑπόθεσιν οἰκονομικῶν προβλημάτων αὐτῆς. Εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ ὅμως τὸν τεχνικὸν ἐξοπλισμὸν τῆς Ἑθνικῆς Ραδιοφωνίας ἡ Τεχνικὴ συνέταξις τοῦ Οἴκου ΤΕΛΕΦΟΥΝΚΕΝ οὐδαμῶς προορᾷ καὶ ἀντιθέτως εἰς ἴσῃ ἐπιμέλειαν ἐν τῇ προσπάθειά πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν οἰκονομικῶν ἀνταλλαγῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, ἐν πλείοι ἰσοτιμίᾳ πρὸς τοὺς οἴκους παγκοσμίῳ ἑτήσιν ἐν τῇ Ραδιοπλεονετικῇ τεχνικῇ.

3. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ὁ οἶκος ΤΕΛΕΦΟΥΝΚΕΝ εἰς ἡδὺνακο λαμβάνων γνώσιν τοῦ Τεχνικοῦ προγράμματος τῆς Ραδιοφωνίας νὰ υποβάλῃ τῇ Τεχνικῇ του μελέτην καὶ ἀρχειοσιμῶς προτάσεις, ὡς προμηθευτικῆς καὶ ἐγκαταστάσεως, εἴτε μετῶν εἰς ἀνεδοχόμενως προκηρυχθεσομένην δημοπρασίαν, εἴτε καὶ ὑποβάλλων μεμονωμένας προτάσεις, αἵτινες εἰς ἡσυνῶντο μετὰ μεγίστης προσοχῆς, διὰ πᾶν μὲν στοιχεῖον τοῦ ἐν τῷ προγράμματι τοῦ Ε.Ι.Ρ. προβλεπομένου τεχνικοῦ ἐξοπλισμοῦ ἰδιαίτερος δὲ καὶ διὰ τῶν ἀνεδοχόμενων ἀξιοποιήσιν τῶν ἐπινοητικῶν μηχανημάτων διὰ ποσῶν 70 ΧΒ, εἰ ἢν ἄλλωστε καὶ παρελήθη καὶ ἀνεδοχῆ νὰ ὑποβῆ μελέτην καὶ προτάσεις ἀπὸ ἡμῶν χωρὶς ὅμως νὰ πραγματοποιηθῇ τοῦτο μέχρι σήμερον. -

4. Εἶναι κοινὸν κατὰ ταῦτα ὅτι πᾶς συνδυασμὸς καὶ συσχετισμὸς ποσοτικῆς καὶ ἐγκαταστάσεως στοιχείων, τοῦ Τεχνικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς Ραδιοφωνίας καὶ τοῦ συστήματος ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Ἑθνικῆς Ραδιοφωνίας καὶ εἰς πρὸς ἀξιοποιήσιν ἀποτηρήσιν καὶ ἀνεδοχόμενων ἀπαιτήσεων μετὰ ὁμάδος Ἑλλήνων ὑπηρετῶν φερομένων ὡς μετόχων τῆς

λεγομένης "Α.Ε.Ρ.Ε." ἦν συνδεδεμένη ἡ ΤΡΑΒΕΦΟΥΝΚΕΝ κατὰ τὸ διδαστήριον τῆς Κατοχῆς, ὅτε ὑπὸ τὸ Κράτος τῆς βίας τῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς ἤξιωσε ἡ ἄμεσος ἐκχώρησις τῆς Ραδιοφωνίας ὡς προνομίου, εἶναι ἀπαράδεκτος.

5. Κρίνομεν σκόπιμον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ νὰ ὑπομνήσωμεν ἄριστά τινα σημεῖα συμπλεκόμενα μὲ τὸ ζήτημα τῆς Κατοχικῆς Συμβάσεως ἐπὶ τῆς Ραδιοφωνίας, τῆς ἐξελίξεως αὐτῆς μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ τῶν μετέπειτα ἀνακουφάσων καὶ ἤδη ἐκδηλουμένων ἀπαιτήσεων.

Πρὸ τοῦ πολέμου ὅτε ἡ Ραδιοφωνία διωκεῖτο μέχρι μὲν τοῦ 1938 ὑπὸ τῆς "Υπηρεσίας Ραδιοφωνικῶν Ἐκπομπῶν (ΥΡΕ)" ἔκτοτε δὲ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους, παρηγγέθησαν εἰς τὴν ΤΡΑΒΕΦΟΥΝΚΕΝ διὰ λογαριασμῶν τοῦ Κράτους διὰ συμβάσεως μὲν προμηθεῖας ὑπογραφείσης τὴν 27 Νοεμβρίου 1936 ὁ ποσὸς τῶν 15 χιλιοβάτ, διὰ συμβάσεως δὲ ὑπογραφείσης τὴν 10 Ἀπριλίου 1940 ἐνισχυτικὰ μηχανήματα δι' αὐξήσειν τῆς ἰσχύος τοῦ πομποῦ τῶν 15 χιλιοβάτ εἰς 70 χιλιοβάτ, διὰ συνολικῶν τίμημα 558.000 μάρκων.

Μέχρις οὗτο ἐνέσχυεν ἡ κατοχὴ δὲν εἶχε καταβληθῆ ἔν τῷ συνολῷ τὸ τίμημα τοῦτο, καθανῶς δὲ εἶχε καταβληθῆ τὸ σύνολον τῆς ἀξίας τοῦ πομποῦ τῶν 15 χιλιοβάτ καὶ μέρος τῆς ἀξίας τῶν ἐνισχυτικῶν μηχανημάτων.

Εὐθὺς ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς Κατοχῆς, ἐνεργεῖαις τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπου τῆς ΤΡΑΒΕΦΟΥΝΚΕΝ ἀπητήθη ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς ἡ ἄμεσος ἐκχώρησις ραδιοφωνικῶν προνομίων εἰς τὸν Γερμανικὸν Οἶκον ΤΡΑΒΕΦΟΥΝΚΕΝ. Ἐξευρέθη δὲ διὰ τὴν ἄμεσον πραγματοποιήσασιν ἡ κέρως ἀνυπάρκτου συμβάσεως συμφωλολογηθείσης ὁθῆεν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς ΤΡΑΒΕΦΟΥΝΚΕΝ τὴν 25ην Ἰανουαρίου 1938, ἐνῶ δὲν ἐπρόκειτο εἰμὴ περὶ διαπραγματεύσεως κειμῆ-ρου Συμβάσεως μονογραφηθέντος μὲν ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ 1938 Ἰκουργοῦ κ. Νικολακοῦλου ἀλλὰ ἀπορριφθέντος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ οὐδέποτε πλεον μέχρι τῆς Κατοχῆς, συζητηθέντος.

Ἀπόδειξιν δὲ τοῦτου ἀποτελεῖ ἡ πρωτοφανὴς ἐμφάνισις τῆς Συμβάσεως ταύτης ἧτις εἰς τὰ οἰκτικὰ ἄρθρα τὰ περιγράφοντα τὴν ἀξίαν τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τὰς συνδρομὰς ἐδημοσιεύθη μὲ ἀποσιωπητικὰ εἰς τὴν θέσιν τῶν ποσῶν τὰ ὅποια ἔπρεπε νὰ ἀναγραφῶσιν. Ἐτέραν ἀπόδειξιν τοῦ προσχηματικοῦ τῆς κυρώσεως τῆς ὁθῆεν προϋπαρξέσης Συμβάσεως ἀποτελεῖ τὸ γεγονός ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Κυρωτικοῦ τῆς Συμβάσεως Ν.Δ. (126 4-6-1941) ἀνακεῖται καὶ καταργεῖται τὸ βασικὸν περιεχόμενον ταύτης ὡς ἐπὶ παραδείγματι ὅπαν καταργεῖται τὸ διὰ τῆς συμβάσεως ὑπεσχημένον ὀφειτῶν ἐξ ἑνὸς πομποῦ 100 χιλιοβάτ μεσαίων κυμάτων διὰ τὰς Ἀθήνας, ἑνὸς πομποῦ μεσαίων κυμάτων 15 χιλιοβάτ διὰ τὴν Θεσσαλονίκην, ἑνὸς πομποῦ μεσαίων κυμάτων 5 χιλιοβάτ διὰ τὴν Κερκυραν καὶ ἑνὸς πομποῦ βραχέων κυμάτων 10 χιλιοβάτ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ συμπτύσσονται ἅπαντες οἱ πομποὶ οὗτοι εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Κράτους κατεχόμενον ἤδη ἀπὸ τοῦ 1938 πομ-

πώσ σὺν τῇ ὑπὸ τοῦ ἰδίου παραγγελλομένη ἐπ' αὐτῆς αὐτοῦ εἰς τὸ χιλιοβάτ.

Τέλος τὸ αὐτὸ κατ' ἐπιταγὴν ἐκδοθέν Ν.Δ. περιλαμβάνει καὶ διάταξιν δι' ἧς ἐπεδιώμετο ὁ σφετερισμὸς τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ Κράτος περιουσιακῶν στοιχείων τῆς Ραδιοφωνίας διὰ τῆς ὁδῶν ἐξαγορῆς αὐτῶν διὰ κατοικικῶν δραχμῶν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας.

Κατὰ ταῦτα τὸ ὅτι διαμορφώθην ὁδῶν συμβατικῶν καθεστῶς ἀπὸ ἀδόξου ραδιοφωνικῆς, κατὰ κύριον λόγον, εἰς τὸ ἔκρηξε νὰ θεωρηθῆ ἀνόηκτον ἐξ ὑπαρχῆς εὐθὺς ὡς ἐξέλλαν ἢ ἐπιβαλοῦσα τοῦτο ἕκαστος, ἐπιβουλητικῶς δὲ ὑποκρίνεται ἢ περιήτοιχος ὑπόθεσις ἐχθρικής περιουσίας αὐτοδικαιῶς περιερχομένης εἰς τὸ Κράτος δυνάμει τῶν διειρηθῶν συμφωνιῶν. Τὸ προβαλλόμενον ὅτι ἡ ἐχθρική αὕτη περιουσία μεταβιβάσθη κανονικῶς εἰς Ἑλληνας ὑπήκοους ἀποτελεῖ ἓνα εἰσὶν κρῖνον εἰς τὴν πρωτοφανῆ ταύτην ἄλλοις πράξεων κατὰ τοῦ Κράτους, ἐμφανιζομένης μάλιστα τῆς πράξεως ταύτης καὶ μὴ ἀξιόσεως διαδόσεως τῆς Ραδιοφωνίας. Διότι ἡ περὶ τὸ τέλος τῆς ἑκαστοῦ ἐμφανιζομένης δικαιοπραξίας ἀποτελεῖ βαρῆτατον κατὰ τοῦ Κράτους ἀδίκημα ἐφ' ὅσον ἦσαν γνωσταίαι αἱ συνθήκαι τῆς βίας ἐπιβολῆς τοῦ προνομίου καὶ τοῦ σφετερισμοῦ τῆς Κρατικῆς περιουσίας καὶ συνεπῶς ἐκ τῶν προτέρων γνωστῶν ὅτι εἰς ἡμεροῦτο παρερχομένης βίας, τοῦτου δὲ τοῦ παράγοντος παραγνωριζόμενου δὲν ἀποτελεῖ βεβαίως ἐλαφρυντικὴν ἀλλ' ἐπιβαρυντικὴν περιήτοιχον τὸ γεγονὸς ὅτι διὰ τῆς μεταβιβάσεως τῶν μετοχῶν γνησίας ἢ εἰκονικῆς ἄλλο ἀποτέλεσμα δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιδιώκεται εἰμὴ ἡ ἀποφυγὴ τῶν χαρακτηρισμῶν τῆς περιουσίας ταύτης ὡς ἐχθρικής.

Περὶ τὴν Νομοθετικὴν ἀσυναρτησίαν ἧτις χαρακτηρίζεται τὴν μετακελευθερωτικὴν περίοδον ἐν σχέσει πρὸς τὰς πράξεις τῆς ἑκαστοῦ ἢ Συντ. Πρῆξις ἔθεσε τέρμα εἰς τὴν κατοικικὴν ρύθμισιν τῆς Ραδιοφωνίας καθόρισσα διὰ τοῦ ἄρθρου 6 αὐτῆς ὅτι ἕως ὅσον ἐξουσιοδοσία τῆς Ραδιοφωνίας καὶ τὰ περιουσιακὰ ἐν γένει στοιχεῖα αὐτῆς περιέχεται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τοῦ ἰδρυθέντος "Ἐθνικοῦ Ἰδρυμάτος Ραδιοφωνίας" καὶ ὅτι ἅπαντα ταῦτα θεωροῦνται ὅτι ἀποτελοῦσι περιουσίαν τοῦ ἔθνους.

Πλὴν τοῦτου ἡ Σ. Πρῆξις 45 εἶχεν ἤδη ἀναγγελλῆ ἀκυρότητα τῶν ὑπὸ τῶν ἐχθρικῶν Ἀρχῶν τελεσθεισῶν δικαιοπραξιῶν, οὐδέμιν δὲ ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι οὐσιαστικῶς ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς ἐτελέσθη καὶ οὐκ ὑπὸ τῆς ἀνεπάρκτου Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἢ ἐπὶ τῆς Ραδιοφωνίας ἐπιλήψιμος δικαιοπραξία. Τέλος ὁ τελευταῖος ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦτου Ν.Δ. ὡς ἐπὶ 1530/1950 ἐπεβεβῶσαν ὅτι πᾶσαι αἱ ἐχθρικαὶ περιουσίαι περιέρχονται αὐτοδικαιῶς καὶ ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως εἰς τὸ Κράτος. Εἰς τὴν σειράν ταύτην τῶν νομοθετημάτων παρασημίαν ἀπέτελεσεν ἡ Σ. Πρῆξις 52 ἧτις καθορίζουσα διαδικασίαν "ἀπαλλοτριώσεως" τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ΔΕΡΕ περιουσιακῶν στοιχείων ὡς ἀποτελοῦντων ἐχθρικήν περιουσίαν, δὲν ἠδύνατο νὰ τῶν ἐφαρμογῆς, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ ἐχθρικαὶ περιουσίαι δὲν ὑπέκειντο εἰς ἀπαλλοτριώσιν ἀλλὰ περιήρ-

χοντο εις το Κράτος, είχαν δε ήδη περιέλθει εις τοῦτο δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 54 Σ. Πράξεως.

Πάντα δὲ ταῦτα ἀνεξαρτήτως τοῦ γεγονότος, ὡς ἑνωτέρω ἐξετάσθη, ὅτι ἡ ἐκ τῆς Ραδιοφωνίας περιουσία οὐδέποτε ἐν τῇ πραγματικότητι ἔκαυσε νὰ ἀνήκῃ εἰς τὸ Κράτος διότι δὲν ἀποκλειε βεβαίως τίτλον ἀπαλλοτριώσεως ὑπὲρ τῆς ΤΡΑΒΕΘΟΥΝΚΕΝ ἢ ὑπὸ τὰς προεκτεθείσας συνθήκας βιαίως ἐπιβληθεῖσα ἐγκατάστασις ταύτης ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ραδιοφωνίας, οὗτε τίτλον μεταβιβάσεως ταύτης εἰς τοὺς ἀξιοφύκτας δικαιώματα Ἑλλήνων ὑπηκόους τὸ γεγονός ὅτι διὰ πολλαπλῶς ἐπιληψίμου πράξεως ἐγένοντο ἄποχοι μετοχῶν τῆς "ΑΕΡΕ". Ἄλλωστε καὶ εἰάν ἐν τῇ προεκτεθείσῃ Νομοθετικῇ ἀσυναρτησία ὑπάρχοι οὐκ ἀπὸ καθαρῶς τυπικῆς Νομικῆς ἀπόψεως κενὰ καὶ ἀμφιβολοῦντα ὅσα ἦτο ἐνδεδουλευμένον εἰδικῶς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦτου ἔδομος νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὸ ζήτημα οὕτινος ἢ οὐκ εἶναι δεκτικὴ οἰκονομικῶς ἄλλης διευθετήσεως οὕτε περαιτέρω παρεκδόσεως.

6. Τὰ ἑνωτέρω περιγραφέντα γεγονότα, πρόσφατα εἰσέτι ὄντα ἄμετα μετὰ τῶν ἀπελευθέρωσιν, προσέβλεσαν τὴν ἐκ μέρους τοῦ πρώτου Ἰγκουργοῦ τῶν Γ.Τ.Κ.Α. θεολογικῆς μῆνυσιν, ἐν ἀντιγράφῳ κοινοποιουμένην ὑμῖν συνημμένως, ἀπευθυνθεῖσαν πρὸς τὸν Στρατιωτικὸν Διοικητὴν Ἀττικῆς.

7. Ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος ὑμῖν ὑπομνήματος τῆς λεγομένης "ΑΕΡΕ" θέσομεν γνωρῆσαι προσθέτως τὰ σχόλια τοῦ ἡμετέρου Ἰγκουργείου εὐθέως ὡς ἀνακοινώσῃτε ἡμῖν τὸ ἀκριβὲς περιεχόμενον του.

Ὁ Ἰγκουργός

(Γ.Σ.)

Δ. ΣΠΕΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀκριβὲς ἀντίγραφο

Ἐν συνεχείᾳ ἀναγιγνώσκει ἀντίγραφο τοῦ ὑπ' ἀριθ. 156/25.10.44 ἐγγράφου τοῦ Ἰγκουργείου ΓΣΤ, ἀπευθυνομένου πρὸς τὸν Στρατιωτικὸν Διοικητὴν Ἀττικῆς, ὃ ἔχει ὡς κατωθίον

" Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄφιν ὑμῶν ὅτι ὁ κ. Ἰωάννης Βουλγιάντης μηχανικός καὶ ἀπὸ μακροῦ ἀντιπρόσωπος τῆς Γερμανικῆς Ἑταιρίας "ΤΡΑΒΕΘΟΥΝΚΕΝ" ἐν Ἑλλάδι φέρεται ἀναμειγμένος εἰς τὰς ἐξῆς ἐνεργείας ἀρμοδιότητος τοῦ ἡμετέρου Ἰγκουργείου, αἱ ὁποῖαι καθιστοῦν τοῦτον δασύλογον διὰ τὰς ἐκ τούτων προκυφάσας συνεπείρας
ἰον εὐθὺς ἔμα τῇ Γερμανικῇ κατοχῇ ἐνήργησε καὶ μετεβίβασε διὰ συμβάσεως κύρωσεως διὰ νόμου τὸ ἐπὶ τῆς μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ τηλεγραφικῆς καὶ τηλεφωνικῆς ἐπικοινωνίας προνόμιον τῆς ΚΕΙΜΕΙΑ ΑΝΤ ΡΟΥΑΙΡΑΒΕ εἰς τὴν Ἑταιρίαν ΤΡΑΒΕΘΟΥΝΚΕΝ ἀναλαβὸν ἔμα καὶ τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν ταύτης καὶ διαχειρισθεῖς μέχρι τοῦδε τὰ πιστωτικὰ στοιχεῖα τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τὰς ἐγκυκλίους αὐτῆς.

ζον Κατά την αὐτὴν ἐποχὴν ἐνῆργησε καὶ ἔλαβεν ὑπὲρ τῆς ΤΕΛΕ-
ΦΩΝΙΚΗΣ τὸ προνόμιον τῆς Ραδιοφωνικῆς Ὑπηρεσίας ἐν Ἑλλάδι,
ἀναλαβὸν ἅμα τὴν Γενικὴν Διεθύνειν ταύτης ἐπιβαλὼν ὡς σύμβα-
σιν ὁθῆεν ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τοῦ Κράτους καλαιᾶν ἐπεξεργασίαν
γενομένην ἐπὶ δικτατορίας.

Παρακαλοῦμεν κατὰ ταῦτα ὅπως ὁ ἐν λόγῳ μηχανικός συλληφθῆ
καὶ παραπεμφθῆ εἰς τὴν Δικαιοσύνην ὡς δοσολογός.-

Ὁ Ὑπουργός

(Ὑπουργ. Α. Θεολογίας) "

Ὁμοίως ἀναγιγνώσκει ἀντίγραφον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 102798/31.3.51 ἔγγραφου
τῆς Ἐθνικῆς Δ/σεως Γραμματικῶν Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν, ἀπευθυνό-
μενον πρὸς τὴν Προεδρίαν τῆς Κυβερνήσεως Γενικὴν Διεθύνειν Τύπου, ὃ ἔ-
χει ὡς κάτωθι:

" Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθ. 102794 ἀπὸ 29.3.51 ἑμέτερον ἔγγρα-
φον ἀφορῶν ἀπάντησιν ἐπὶ ραδιοφωνικῶν ζητημάτων τεθέντων δι'
ὑπομνήματος τοῦ ἐν Ἀθήναις Γενικοῦ Προξένου τῆς Γερμανίας,
ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως ληφθῆ ὑπ' ὄψιν εἰς τὸ
ἱστορικὸν τῆς κατοχικῆς ραδιοφωνικῆς Συμβάσεως ὡς οὐσιώδης
προσθήκη ὅτι κατὰ τὴν ὑπαρξίν Συντακτικῶν πράξεων καὶ Νόμων
μὲ ἀλληλοσυγκρουόμενας διατάξεις σχετικῶς πρὸς τὴν διαχειρί-
σιν τῶν μεσεγγυημένων περιουσιῶν καὶ εἰδικότερον σχετικῶς
πρὸς τὴν "ΑΕΡΕ" ἢ ὑπ' ἀριθ. 42 Συντακτικῆ Πρᾶξης τῆς 12ης Μαΐου
1945 ἔλυσεν ὁριστικῶς τὸ ζήτημα τῆς Κατοχικῆς ἐπὶ τῆς ραδιο-
φωνίας Συμβάσεως καταργήσασα ἐξ ὑπαρχῆς ταύτην διὰ τῆς παρα-
γράφου 1 τοῦ ἑτέρου μόνου ἔχοντος ὡς ἑξῆς:

" Ἡ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 184 ἀπὸ 4.6.1941 φέλλων τῆς Ἐφ. τῆς Κυ-
βερνήσεως ἀναφερομένη Σύμβασις ὡς κυρωθεῖσα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ.
126 Ν.δ. λογίζεται ὡς μηδὲποτε συναρθεῖσα, καθ' ὃ ἐπιβλήθηται
ὑπὸ τοῦ "Ἐγέρου".

Ε.Υ.

Ὁ Γεν. Διευθυντής

(Ὑπουργ.) ΝΙΚΟΛΗΣ

(Τ.Ι.)

Ἐπακολουθεῖ διαλογικὴ συζήτησις κατὰ τὴν ὅποιαν λαμβάνουν τὸν λό-
γον ὁ κ. Προξένος, ὁ κ. Νικόλης, ὁ κ. Μπίττος, ὁ κ. Κατρίδης, ὁ κ. Τσιγάντες,
ὁ κ. Σιφναῖος, ὁ κ. Κουρουσποῦλος, ὁ κ. Βακιάλης, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ παριστά-
μενοι κατὰ τὴν ἔκτακτον ταύτην Σύνοδριν.

Ὁ κ. Νετανάνης ὡς χειρισθεὶς τὴν ἔλην ὑπόθεσιν ΑΕΡΕ ἀναγιγνώσκει
ἐμπιστευτικὴν γνωμάτευσίν του ἀπὸ 28 Μαρτίου 1951 πρὸς τὸ Ἐθνικὸν
Ἰδρυμα Ραδιοφωνίας, ἧτις ἔχει ὡς κάτωθι:

" Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰς κατ' Αὐγουστον καὶ Ὀκτώβριον 1950 ὑπο-
βληθείσας Ὑμῶν ἐκθέσεις μου τὰς ἀφορᾶσας εἰς σχετικὰ πρὸς τὴν
ὑπὸ μεσεγγύησιν Ἐταιρίαν ΑΕΡΕ καὶ συναπιθόμενα πρὸς τὰ συμφέ-
ροντα τοῦ Ἰδρυμάτος θέματα, ἔχω τὴν τιμὴν ἐν σχέσει μὲ τὰς
ἔκτοτε σημειωθείσας ἐξελίξεις νὰ ἐκθέσω Ὑμῶν τὰ ἑξῆς:

Α: 'Η ένδεικτον του Συμβουλίου της 'Επικρατείας άκυρωτική αίτησις του 'Εμμ.Κακογιάννη δι'εαυτόν και ός εκπροσώπου των 'Ελλήνων Μετόχων της ΑΕΡΕ (περί ταύτης όρα είδικώτερον την κατά 'Οκτώβριον 1950 ύποβληθείσαν έκθεσίν μου) άχρησία μετ'άναβολήν εις συζητήσιν κατά την συνεδρίασιν της 30.1.1951, άνεβλήθη και αύθις, αίτήσιν του είσσηγητού συμβούλου κ.Στασινοπούλου, διά την δικάσιμον της 15 Μαΐου έ.έ..Είναι όμως ζήτημα έν και ποτεθά συζητηθή τοϋτο μέν διότι μετά την έκθεσιν του περί άμείως κατωτέρω 'Αν.Ν.1530/50 καθίσταται κυριαρχεντικώς ένεν αντικειμένον, τοϋτο δε διότι οί προσφύγοντες ένδεικτον του Συμβουλίου της 'Επικρατείας στερούνται πλέον έννόμου συμφέροντος όπως είπιδιώξωι την συζητήσιν της προσφυγής των έφ'όσον ως κατωτέρω έκπεθήσεται μετεβίβασιν κατά τό πλείστον, τοϋλάχιστον, έτέροις της μετοχής των.

Β: Τό υπό του όπ'άριθ.1138 της 12.10.49 Νομ.Δ/τος θεσπισθέν σύστημα έκκαθαρίσεως των εις τό 'Ελληνικόν Δημόσιον περιερχομένων βάσει των περί Γερμανικών έπανορθώσεων συμφωνιών των Παραίων της 14.1.46 'Εχθρικών Περιουσιών (της έκθέσεός μου Αύγουστου 1950 σελ.6) έντεράκη ήρθην υπό του 'Αν.Νόμου 1530/1950. 'Ενώ δηλαδή διά του πρώτου νόμοθετήματος έπρόκειτο τό 'Ελληνικόν Δημόσιον, δι'αίτησάν του ένδεικτον του 'Εργατείου 'Αθηνών να βεβαιώσθ τά δικαιώματά του επί μιΐς έκάστης των κατό την έννοιαν του Νόμου έχθρικών Περιουσιών, διά του δευτέρου τούτου ήσασαι αί τοιαύται περιουσίαι περιήλθον αύτοδικαίως και ένεν άλλης διάταξέως εις τό 'Ελληνικόν Δημόσιον, παρασχεθείσης τριμήνου άνατρεπτικής προθεσμίας εις τρίτους δικαιοδικητάς ή άμοιβετηούντας την ίδιοτητα των ως έχθρών ή δικαιουμένων ή άπαλλαγεί της τοιαύτης ίδιοτητός όπως προσφύγων ένδεικτον του 'Εργατείου 'Αθηνών και δικαδικήσανι τά δικαιώματά των. 'Εξ έτέρου όσον να σημειώθ ότι ένψ διά του ήρθου 2 παρ.2 έδ.γ' του όπ'άριθ.1138/49 Νομ.Δ/τος έκηρθέσαντο έχθροί τά Νομικά πρόσωπα ίδιωτικού δικαίου ότινα.....τελοϋσιν ή έτέλεσαν καθ'οιονδήποτε χρόνον σημείον από 28.4.41 μέχρι της δημοσιεύσεως τούτου υπό νομικήν ή οικονομικήν έπιτροπήν έχθρων(ως ή περίπτώσις της ΑΕΡΕ), ήδη διά του ήρθου 8 παρ. 2 του 'Αν.Ν.1530/1950 παρεσχέθη ή εύχέρεια όπως τά νομικά ταϋτα πρόσωπα άπαλλάσσονται της έχθρικής ίδιοτητός δι'άποφάσεως της κατά τό ήρθον 34 παρ.1 του Ν.Α.1138/49 'Επιτροπής έθρον έν τοίς νομικοίς τούτοις προσώποις ύφίσταται έννόμως και άναμφιβιητέως συμμετοχή 'Ελλήνων πολιτών κατά ποσοστόν 50%.

Γ: 'Η υπό του 'Αν.Ν.1530/1950 παρασχεθείσα τριμήνος προθεσμία έξέτενέυσεν την 7 Φεβρουαρίου 1951 και έσω ταύτης

α) ἡ βέν ΔΕΡΕ ὡς τοιαύτη δέν ἐτόλμησεν εὐθαροῦς ν' ἀντικρό-
σῃ πῆν δικαιοσύνην καί οὐδεμίαν κατέθηκεν αἴτησιν ὅπως χαρα-
κτηρισθῆ "ὡς μή ἐχθρά".

β) ἀντιθέτως οἱ κ.κ.

αα)	Στ. Μακρυμύχλιος ἀσφαλιστής φερόμενος ὡς κύριος	2000	μετοχῶν
ββ)	Δημ. Ἰωαννίδης, κτηματίας	"	" " 3000 "
γγ)	Αἰμῆρος Δημητριάδης, χρηματιστής	"	" " 2000 "
δδ)	Ἄλξ. Ἀργυροπούλου, μηχανικός	"	" " 2000 "
εε)	Δημ. Ἀγγελόπουλος, ἐφοπλιστής,	"	" " 1000 "
στστ)	Νικ. Βουλκιώτης, ἔμπορος,	"	" " 2000 "
ζζ)	Ἰωάν. Βουλκιώτης, μηχανικός,	"	" " 3200 "
ηη)	Ἰωάν. Ζωγράφος, εἰσοδηματίας,	"	" " 3000 "
θθ)	Μἄρκος Νομικός, ἐφοπλιστής,	"	" " 1000 "

Ἐμφανιζόμενοι ὡς εἰσικοί διάδοχοι τῶν κατὰ τῆς ΤΕΛΕΦΟΥΝΚΕΝ ἀγορασθέντων ἐν ἔτει 1943 μετοχῶν τῆς ΔΕΡΕ (τῆς ἐκδόσεώς μου ἀύγουστου 1950 σελ. 3-5 καί τῆς τοῦ Ὀκτωβρίου 1950 σελ. 2) κ.κ. Γ. Ζωγράφου, Α. Νεχαῆ, Β. Μιχαηλίδου, Ἐμμ. Κακογιάννη, Ν. Μελικίου καί Ν. Διγενῆ, κατέθηκαν αἴτησιν ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν αἰτῶμενοι ὅπως ἀναγνωρισθῶσι ὡς ὀνόματι καί ἀνεμπροσθήτοι κύριοι 18.200 Μετοχῶν τῆς ΔΕΡΕ καί τῶν ὀφειλῶν ὅπως ἀναγνωρισθῶσι ὡς τοιοῦτοι, ἐμφανισθῶσι ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρ. 34 παρ. 1 τοῦ Νόμ. 8/τος 1138/49 καί ζητήσῃ ὅπως καθορῆ ἡ ΔΕΡΕ θεωρουμένη κατὰ τήν ἔννοίαν τοῦ Νόμου ἐχθρά, συμφωνῶν πρός τήν προκαταρκτικῶς διάταξιν τοῦ ἄρ. 8 παραγ. 2 τοῦ Α. Ν. 1530/1950.

Ἐπειδὴ ἂν τό Ἑλλ. Δημόσιον, ἐκδοθεῖσης τῆς ἑπ' ἀριθ. 45/45 Συν. Πράξεως "περὶ δικαιοπραξιῶν τελεσθεῖσιν διαρκοῦσης τῆς Κατοχῆς" εἶχεν ἐπιδικάζει (τῆς ἐκδόσεώς μου ἀύγ. 1950 σελ. 4) τήν ἀκρόσιν τῆς συμβάσεως ΤΕΛΕΦΟΥΝΚΕΝ-Ζωγράφου δέν θά εὐρισκόμεθα σήμερον πρός τοιοῦτων ἐλιβερίων ἐλιγμῶν τῶν τάχα ἀνέπιληκτων κομιστῶν τῆς πλειοψηφίας τῶν Μετοχῶν τῆς ΔΕΡΕ.

Ἡ ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν αἴτησις τῶν κ.κ. Γ. Μακρυμύχλιου κλπ. προσδιορισθεῖσα διὰ τήν συνεδρ. τῆς 20.3.1951 ἀνεβλήθη διὰ τήν διαδίσιμον τῆς 12 Ἰουνίου 1951.

Δ: Κατὰ ταῦτα καί ὑπό αὐστηράν νομικήν ἐκδοχὴν δεόν νά καταλήξωμεν εἰς τὰ εἰρηστικά συμπεράσματα:

α) Ἡ ΔΕΡΕ τεθεῖσα ὑπό μεσεγγύσιν διὰ τῶν ἑπ' ἀριθ. 155494 καί 155495 τῆς 17.11.44 κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ἰπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καί Ἐ. Τ. Τ., οὕσα νόμῳ ἐχθρά ὡς τελέσασα ὑπό τήν νομικήν καί οἰκονομικήν ἐπιτροπὴν τοῦ ἐχθροῦ (Α. Ν. 2636/1940 ἄρθρ. 1 παρ. 1 ἐδάφ. η καί Ν. Δ. 1138/49 ἄρ. 2 παρ. 2 ἐδάφ. γ:) πρός δέ ἐμμέσως πλὴν σαφῶς θεωρηθεῖσα ὡς τοιαύτη ὑπό τῆς ἑπ' ἀριθ. 42/1945 Συν/κῆς Πράξεως, ἥτις ἐκήρυξεν τήν συμβάσιν ΤΕΛΕΦΟΥΝΚΕΝ ὡς μηδέποτε συναρθεῖσα ὡς ἐπιβληθεῖσα ὑπό τοῦ

έχθρου, υπήρξε και θεωρείται κατά την Έννοιαν του Νόμου έχθρά και ως τοιαύτης ή περιουσία περιήλθεν άνευ έτέρας διατυπώσεως εις τό Έλληνικόν Δημόσιον κατά τό άρθρον 1 του Α.Ν.1530/1950.

β) Υπάρχει κίνδυνος κατ'έφαρμογήν του άρθρου 8 παρ.2 του Α.Ν.1530/1950, τυχόν εύδουμένης τής παρ' Έφεταις και περί τής άνυτέρω αίτήσεως των κ.κ.Σ.Μακρυμιχάλου κλπ. και τής Έπιτροπής του άρθρου 34 παρ.1 του Ν.Α.1138/1945 μη ένεργών άντιδράσεως, ν'άπαλλαγ ή ΔΕΡΕ τής ιδιότητος της ως έχθρας, όποτε τό μέν ραδιοφωνικόν προνόμιον άσφαλώς αύτη κατ'έφαρμογήν των όπ'άρθρ. 45/45 και 54/45 Συντακτικών Πράξεων δέν θείκει άνακλήσει, κλήν τό Έλληνικόν Δημόσιον θά ύποχρεωθ ή ν.ά τή άποδόση τήν μεσογυθηδείσαν και όριστικώς ήδη κατασχεθεΐσαν περιουσίαν της.

Σ: Τείδεσται ζήτημα κατά πόσον ένδεΐκνυται τό Ίδρυμα νά παρέμβη εις τήν ένάπιον του Έφεταις όίκην, τής τοιαύτης παρεμβάσεως ως προσθέτου τοιαύτης ύπέρ του Δημοσίου νοουμένης. Υπό αόστηρόν νομικήν ένδοχήν φοβούμαι πολύ ότι ή φοιαύτη παρέμβασις θ'άποκρουσθ ή δι'έλλειψιν έννόμου συμφέροντος. Παρά ταύτα είσηγοΐμαι ήπιως άσκηθ ή τοιαύτη παρέμβασις και άκουσθ ή φωνή του Ίδρυματος, ήτις χυρίς νά μέλλη νά βλάψη πάντως θά προσεκικουρησ η τας προσπαθείας του Έλληνικού Δημοσίου.

Μετά πόσης τιμής

(Υπογρ.) Γ.Μεΐντάνης

Μετά ταύτα ό κ.Χ.Τσιγάντης γνώριζε προς τούς παρισταμένους ότι φήν 28ην Μαρτίου 1951 συνήλθον έν τοις Γραφείοις του Ε.Ι.Ρ. ύπό τήν Προεδρίαν του Κατήχητου του Πανεπιστημίου κ.ά.Ιόνδρου, τό Τεχνικόν Γνωμοδοτικόν Συμβούλιον του Ίδρυματος, τό όποΐον έλαβε τήν έξής άπόφασιν:

1ον Ή Τεχνική Έπιτροπή έξετάσασα τας προτάσεις τής ΤΕΛΕΦΟΥΗΚΗΝ τας θεωρεί άνεπαρκείς και άπαραδέκτους έννικώς ως μη ήληροΐσας τό πρόγραμμα τό έγκριθέν ύπό του 10μειλοϋς Συμβουλίου του είδικώς έπί τοις συσταθέντος κατά Ίδύλιον 1950.

2ον Τό Τεχνικόν Γνωμοδοτικόν Συμβούλιον δέν θεωρεί συμφέρουσαν τήν παραχώρησιν προνομίου εις έξήνην Έταιρίαν, έστφ και κατόπιν διαγνυλισμού.

3ον Τό Τεχνικόν Συμβούλιον, άνεξαρτήτως των άναφερομένων τεχνικών λόγων θεωρεί ως έννικώς άπαραδέκτον συζήτησιν περί ΔΕΡΕ.

Έπακολουθεΐ διαλογική συζήτησις κατά τήν όκοίαν άποφασίζεσται ύπως άνατιθ ή μελέτη τής νομικής πλευρής τής όλης ύποθέσεως ΔΕΡΕ εις τούς δύο Νομικούς Συμβούλους του Κράτους κ.κ.Χάτζηηδάκη και Κουρουσόπουλον, ως και εις τούς δύο Νομικούς Συμβούλους του Ε.Ι.Ρ.κ.κ.Κακούρον και Μείντάνην, συνεργαζομένους προς διαμύρρωσιν του πραγματικού ύλλινου τής όίκης μετά του διακατήντος/φίσελλων Τμηματάρχου του Γε-
των σχετικόν

νικού Λογιστηρίου κ. Βακάλη. Ο κ. Πρόεδρος προτείνει και οι παριστάμενοι εις την σάλασιν εγκρίνουν, όπως χρησιμοποιηθῆ ὁ Νομικός Γύμνασιος τοῦ Ἰδρύματος κ. Κακοῦρος, ὡς σύνδεσμος τῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ τὴν ὑπόθεσιν ἈΕΡΕ.

Μετά τὴν προκατασκευὴν τῶν κ. κ. Νομικῶν Συμβούλων ἐπὶ τῆς ἐκτρομοῦς δίκης καὶ τοῦ λυσιτελεστέρου τρόπου ὑπερασπίσεως τοῦ Δημοσίου ἐν τῇ ὁκμῇ ταύτῃ, θέλει ἐπακολουθήσῃ νέα σάλασις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ εἰδοποιήσει τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως αὐτῆς ἐκ μέρους τοῦ κ. Κακοῦρου.

Ἐν τέλει οἱ παριστάμενοι εἰς τὴν ἑκτακτὸν ταύτην σάλασιν ἐξετάζοντες τὸ περιεχόμενον ὑπομνήματος τοῦ Γερμανοῦ Γεν. Προξένου διαβιβασθέντος ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸ Ε.Ι.Ρ. διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4142 ἀπὸ 22.3.51 ἑγγράφου τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ παρὰ τῆ Προέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως κατέληξαν ὁμοφώνως εἰς τὰ κατωτέρω παρατιθέμενα συμπράσματα:

1ον Ὅτι μετὰ τὴν ρητὴν διάταξιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 42/45 Συντ. Πράξεως δι' ἧς ἡ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 184/4.6.41 Θ.Σ.Κ. ἀναφερομένη σύμβασις ὡς κυφώεσσα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 126 Ν.δ. λογί-εταί ὡς μηδέποτε συνάφεισα, καθ' ὅ ἐπιβλήθεισα ὑπὸ τοῦ ἔχθρου. Θύβελς δύναται νά γίνῃ λόγος περὶ ὑπάρξεως πρόνομίου μονοκυβλιανῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς Ραδιοφωνίας τῆς Ἑλλάδος, εἴτε ἀπὸ μέρους τῆς ΤΕΛΕΦΩΝΙΚΗΣ εἴτε ἀπὸ μέρους τῆς ΑΕΡΕ.

2ον Ὅτι ἡ ὀργάνωσις τῆς Ἑθνικῆς Ἑλληνικῆς Ραδιοφωνίας ἀποτελεῖ ζήτημα ὀριστικῶς κελυμένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 54/46 Συντ. Πράξεως διὰ τῆς ὁμοίας ἢ ἄδιοφωνα ἐπαρκτηρίσει ὡς ἐθνικὴ ἐπιχείρησις διεξαγομένη ὑπὸ ἐπὶ τούτῃ ἰδρυθέντος Νομικοῦ Ἡ.δ.δ., τοῦ Ἑθνικοῦ Ἰδρύματος Ραδιοφωνίας. Ὁ τύπος οὗτος τῆς ὀργανώσεως προσαρμόζεται πρὸς τὸ ἐθνικὸν καὶ μορφικὸν περιεχόμενον τοῦ σκοποῦ, ὃν ἐπιδιώκει ἡ ἄδιοφωνα.

3ον Ὅτι ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν τεχνικὸν ἐξοπλισμὸν τῆς Ἑθνικῆς Ραδιοφωνίας ἢ συνεργασία μετὰ τοῦ Οἴκου ΤΕΛΕΦΩΝΙΚΗΣ, ὡς συνεργασία τεχνικῆς φύσεως ὅλον σοβαρῶς νά ληθῆ ὑπ' ὄριον ἐν κλήρῳ ὅμας ἰσοτιμίας πρὸς συνεργασίαν μετὰ καμφορετῆς Οἴκου τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀκολουθούσας διεθνοῦς φήμης ἐν τῇ ἄδιοπλετρικῇ τεχνικῇ. Οὕτω ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ὁ Οἶκος ΤΕΛΕΦΩΝΙΚΗΣ θά ἠδύνατο ἐπιφελεῖς καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἑθνικῆς Ραδιοφωνίας τῆς Ἑλλάδος, νά χρησιμοποιηθῆ ὡς προμηθευτὴς τοῦ ὅλου ἢ μέρους τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὴν Ραδιοφωνίαν ὕλικου καὶ ὡς ἐγκαταστάτης τοῦ ὕλικου τούτου ἐν Ἑλλάδι, εἴτε συμμετέχων εἰς ἐνδεχομένως προήρυξησσομένης δημόσιας προμηθειῶν Ραδιοφωνικοῦ ὕλικου ἢ ἐγκαταστάσεων τοῦ ὅμα τῶν Ἑλλᾶδι, εἴτε καὶ δι' ἀποδοχῆς συμπερουσῶν προτάσεων του, αἰτίας ἢ ἐτῆχανον σοβαρῶς ἐρεθῆς λόγῳ τῆς φήμης καὶ τῶν τεχνικῶν ἱκανότητων τοῦ ὑποβαλλόντος τὰς προτάσεις Οἴκου.

Τὴν αὐτὴν γνώμην διέτρεψον δι' ὀρθοτάτων συλλογισμῶν καὶ τὸ Ἰπουργεῖον Συγκοινωνιῶν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 102794/29.3.51 ἑγγράφῳ

του προς την Προεδρική Κυβερνήσεως.

4ον "Όσον αφορά εις την έν τῷ ὑπομνήματι τοῦ Γερμανοῦ Γενικοῦ Προξένου γενομένην ἀνάμιξιν τῶν προτάσεων τοῦ Οἴκου ΤΣΑΒΕΘΟΥΝΚΕΝ μετ' ἄλλων ἀσχετῶν ζητημάτων ἀφορῶντων εἰς ἀξιολογόμενα δικαιώματα Ἑλλήνων ὑπηκόων μετόχων τῆς ΔΕΡΕ, ἡ Ἐπιτροπή φρονεῖ ὅτι τοιαύτη ἀνάμιξις δέν εἶναι δυνατή οὔτε θά ἔπρεπε κατ' ἀρχήν νά γένη ἀποδεκτή καί νά τόχρ συζητήσεως ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, δοθέντος ὅτι οἱ ἀξιολογούμενα τοιαῦτα δικαιώματα Ἑλληνες ὑπηκοοὶ ἔχουσι τήν εὐχέρειαν ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς νομίμου τάξεως νά ἐπιδιώξωσι τήν ἱκανοποίησιν αὐτῶν διά προσφυγῆς των εἰς τά Ἑλληνικά δικαστήρια, καί δοθέντος ὅτι ἡ προστασία τῶν Ἑλλήνων τοῦτων ὑπηκόων ἐκ μέρους τῆς ἐπικράτειας ἀποτελεῖ ἀναμφισβόλιως ἀπαράδεκτον ἐπιβασιν εἰς ἐσωτερικά ζητήματα ἐλευθέρου καί κυριαρχοῦστος, θά ἔδει ὅθεν κατά τήν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς νά κηρυχθῆ καί ὑπό τῆς Κυβερνήσεως ὡς παντελῶς ἀπαράδεκτος ἡ ἀνάμιξις τῶν ἀνεπίδεκτων συσχετισεως καί κεχωρισμένων ζητημάτων, δηλαδή τῶν προτάσεων τοῦ Οἴκου ΤΣΑΒΕΘΟΥΝΚΕΝ, τῶν ἀφορῶν εἰς προμήθειαν ἢ βελτίωσιν τοῦ τεχνικοῦ ραδιοφωνικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑνός καί τῶν ἀξιώσεων Ἑλλήνων ὑπηκόων διατεινομένων ὅτι χρήζουσι ἐπανορθώσεως προσβληθέντα δικαιώματά των ἀφ' ἑτέρου.

Μεθ' ὅ λήθεται ἡ Συνεδρίασις.-

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΑ ΜΣΑΗ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΕΔΗΚ